

De barbaren van de liefde

Ali Şerik

© 2026 Ali Şerik / Uitgeverij U2pi

Titel: De barbaren van de liefde

Auteur: Ali Şerik

Uitgeverij U2pi BV, Den Haag, www.uitgeveriju2pi.nl

Druk: Jouwboekdrukkerij.nl

ISBN: 978 94 9357 210 2

NUR: 306

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

met dank aan Hanneke Verbeek

Inhoud

de beschaving	11
na veel zoeken op internet	12
de astronaut	13
grote dichters moet je opsluiten in hun huid	15
de schoonheid van het kwaad	16
onder de ruïne	18
het liefst had ik ook zonnebloemen	19
vijf woorden	20
mijn reis	22
99 piraten	23
de vervloekte soldaat	24
voor Rico	25
in een kleine steeg	27
achtergelaten tuin	28
alleen maar mensen	29
schoonheid in een warme zomer	30
duif	31
niet alle vragen helen	33
het is de avond die alles verzamelt	34
mens	36
iemand moet het doen	38
waar en wanneer	39
het land van muziekinstrumenten	40
elke zondagmorgen	41
vandaag mag u de dichter plagen	43
hoe het geluk in ons dorp kwam	44
een gedicht voor mijn broeder in Gaza	46
de man in de krant	48
omdat ik een mens ben	50
de dood heeft gekrenkt	51
wij zijn de barbaren van de liefde	52
alles een einde kent	54
vrede	55
einde van de oorlog	57
de ingang van het afscheid	58
de ganzteller, de kapitein, de vrijwilligers en de loopplank	59
huis voor nu en later	60
troosteloos landschap	61

op een mistige dag	62
de conducteur van de aarde	64
nog heel even	65
vroeger	67
soms	69
de beer	70
blunder	71
Gods voorraadkast	72
bewaar je glimlach	74
straten	76
in de woordentuin	77
in tijden van	80
de wetenschappelijke fout	82
Magdalena	84
mijn dierbare kind	86
ruilwaar	88
kijkend naar de hemel	90
ik heb je lief	91
de haas en de boer	92
wie staat daar	94
als ik een oorlog wil	95
vandaag ga ik alles ontkennen	96
niemand zal het geloven	97
moeders en dochters	98
de onderhandeling	99
kon ik maar een dichter zijn	100
vrienden	102
ik herinner mij	103
als je met vakantie gaat	104
wat heb ik je lief	106
waar de nederlaag begint	108
nu het weten daar is	109
tijd	111
mist	112
woorden van as	113
toen	115
verval tot leven	117
slot	118
loop door de tijd	120
de zingende wereld	121
de wolken staan stil	122

de ontmoeting	124
wat niet de wijkkrant haalt	125
kom	126
hoe het begin ontstaat	127
mijn eeuw	128
samen	130
 Recensies en reacties van lezers	 131

de beschaving

de beschaving ligt op de operatietafel
wegens een scheur in haar aorta
de chimpansee is de chirurg.

de wonderbaarlijke chimpansee
staat niet in de operatiekamer
maar kijkt uit het wc-raam.

de patiënt
uit duizend eeuwen zorgvuldig gefilterd
ligt met open mond op tafel en kwijlt.

de chimpansee wast zijn handen
en zingt een weemoedig lied
over vergane vreugde.

dan snijdt de chirurg
de huid van de patiënt open
en haalt de ingewanden eruit.

na een etmaal is de beschaving opgezet
buitenaards prachtig glanst de naakte huid
een exotisch dier dat uit zijn rijk is uitgestorven.

na veel zoeken op internet

eindelijk de ideale vrede gevonden.
in de catalogus stond dat er een eeuw garantie
zat op alle onderdelen.
de wielen waren gemaakt van het beste materiaal
ooit geproduceerd in China.
de veiligheidsgordels ontworpen door Amerikaanse ingenieurs.
de bodem vervaardigd uit Russisch staal.
de vier deuren kwamen uit Duitsland, Japan, India en Frankrijk.

de vrede was zo samengesteld dat elk land
iets had bijgedragen, al was het maar een schroef.
ook stond er dat vrede niet geretourneerd kon worden.
ik was zo onder de indruk dat ik de bestelling meteen plaatste.

het lezen van de kleine lettertjes vond ik onnodig.
binnen een half uur stond de vrede voor de deur
glanzend, prachtig, oogverblindend.
ik was zo blij, zo gelukkig
had geen woorden voor dit wonder
hoorde de engelen al zingen.

toen ik naar binnen keek
zag ik tot mijn grote verbazing
dat het stuur ontbrak.
ik opende de catalogus en las
de laatste kleine letters
'over het stuur is nog veel onenigheid
die eerst uitgevochten moet worden.
zodra het zover is
wordt het zonder bijkomende kosten
naar u verzonden.'

de astronaut

de astronaut zit op zijn maanstoel
kijkt naar de blauwe planeet.
hij verlangt naar een goed glas wijn uit Rioja
ziet Spanje liggen als een baby die in zijn wieg slaapt.
voor zijn favoriete drank
moet hij wachten tot hij weer thuis is.

hij kijkt naar de aarde
geen landsgrens, geen haarscheurtjes tussen mensen.
hij hoort de poppenkast van de steden niet
ziet nergens de contouren van oorlog of ramp
alleen het bruingroene landschap
de voetafdrukken van rood-oranje woestijnen
oplichtende bliksemflitsen in grijze wolken
en natuurlijk de blauwe oceaan
de huid van leven.

als hij wacht tot het avond wordt
gaan de lichten van de metropolen aan
als versiering van bomen in een winkelcentrum.

hij denkt aan Beethoven en Van Gogh
aan de piramides van Egypte, de Chinese Muur
aan de kleine vijver in zijn wijk met wat wilde eenden.
aan de zwaluwen, nu pas ziet hij de afstand
die ze twee keer per jaar afleggen.

hij ziet geen terugkerende voedselnood
geen foto van vermiste kinderen
geen dierenleed, niets wat verdriet doet oplaaien.
de polen bedekt door een flinterdunne laag sneeuw.

ooit zal de zon uitdoven.
misschien is het op het horloge van het heelal
over een uur.
maar lang daarvoor
zal de aarde uitsterven.

grote dichters moet je opsluiten in hun huid

voor Jos van Hest

ja, dat is een terechte straf voor grote dichters.
ze kunnen dan alleen met hun ogen naar de wereld kijken.
ze zijn afhankelijk van hun neus, hun oren en hun vingers
anders zweven ze boven de snelweg
drijven tussen de wolken, hangen boven de dakpannen
ontrafelen de geheimen en het verraad van de geliefden.
grote dichters moet je opsluiten.

sluit ze op in hun botten, in hun vlees, in de dunste bloedvaten.
zulke dichters mogen niet vrij zijn in de eenentwintigste eeuw.
sluit ze op in parken, op pleinen, in boerderijen
bind ze vast met hun schoenveters
omdat de wereld hen nu zo hard nodig heeft.

grote dichters willen als boomwortels de aarde voelen
ze willen hun armen als takken gebruiken
zodat vogels hun nesten daarin bouwen.
ze willen als bladeren de wind voelen
de zon opzuigen, het universum ademen
als de golven van de zee.

daarom, bevrijd nooit een grote dichter uit zijn lichaam
anders zullen wij ons zo eenzaam voelen
zegt het schoolbord
zegt de sprei
zegt de schoenlepel
de handdoek in de hand van een verpleegkundige
ja, en vooral de klerenhanger.

de schoonheid van het kwaad

op een zonnige middag, aan het begin van het voorjaar
wanneer de zon te vroeg de zomer aankondigt
zit een mens op een bank en kijkt om zich heen.
onverwacht kruipt het kwaad uit zijn vlees
neemt naast hem plaats en wacht nieuwsgierig af
wat er nu met deze mens gebeurt.

die ziet een bonte stoet voorbijkomen
gekleed om hun vreugde en schoonheid te vieren
onbewust wetend dat hun jeugdigheid zal vervagen.
de mens naast het kwaad kijkt zonder verlangen
zonder ontroering, naar de volmaaktheid
van deze prachtige, levenslustige wezens.

hij blijft zitten, richt zijn blik op bomen en hemel
observeert het tafereel dat voor altijd lijkt te duren.
de afspraken in zijn agenda zijn niet langer van waarde.
aan de verre horizon hangen donkere wolken
met geklonken windvlagen, zwanger van zware voorjaarsbuien
maar ze deren hem niet.

twee politieauto's razen voorbij
snerpende sirenes verscheuren het grasveld van het park.
hij draait zijn hoofd niet om, blijft rustig zitten.
zijn ogen volgen de bladeren, de wolken
een ekster die takken verzamelt.

Recensies en reacties van lezers

Land van weemoed

Suzanne van Leendert: Documentairemaker / dichter.

Tijdens mijn vakantie las ik ‘*Land van Weemoed*’ (prachtige titel!) van Ali Şerik. In lange prozagedichten wordt langzaam het verhaal ontvouwd van de eerste Turkse gastarbeiders in Nederland, door Ali een ‘vergeten generatie’ genoemd. Ali’s beschrijvende stijl met de vele herhalingen werkt bijna bezwerend. Er is veel aandacht voor details met eenvoudige, vaak prachtige regels. Zoals het begin van de eerste werkdag van de mannen in Nederland: “Dagen zullen als kreupelhout laag hangen, nergens een kamperfoelie om te troosten. Hier en daar wat waterhoentjes die vechten voor hun territorium. Het geluid van staal komt als een paukenslag binnen.”

Diedericke Oudesluijs: Vertaler / tolk.

Als dichter en als verteller van dit epos vindt Ali een eigen indringende stijl, een eigen combinatie van voor het Nederlands vaak ongewone beelden, die worden opgeroepen door woorden, bijvoeglijke en/of zelfstandige naamwoorden, werkwoorden. Dat dwingt je af en toe bijna om ze in je hoofd na te spreken, te proeven hoe hij die samenhang heeft bedoeld. Zijn alertheid ten aanzien van de betekenis van die Nederlandse woorden geeft je, waarschijnlijk ook gezien zijn tweetaligheid, meer inzicht in je eigen aangestampte, aangeleerde taal, in de klassen, milieu en seksegevoeligheid die veel native speakers vaak domweg over het hoofd zien, de afgronden die dan door bekende en vertrouwde woordcombinaties en formuleringen worden overdekt, een

onverwachte maar oprechte waardering voor wat onze eigen taalvoorouders in die taal hebben weten te leggen – woorden uit een verleden dat voor de huidige native speakers heel ver weg of weggezaakt is. Heel wat auteurs met migratieachtergrond verrijken ons Nederlands door nieuwe woorden en zienswijzen te introduceren. Ali gaat nog een stap verder, hij weet er een taal uit te smeden die je zonder meer als eigen kunt accepteren als je er wat moeite voor doet en even een paar vraagtekens bij je eigen wereldtaalbeeld kunt zetten.

Jan ter Heide: Museumgids / blogger over textiel, mode en kunst.

Jos (Jos van Hest) heeft mij de afgelopen weken bijna elke avond het boek *'Land van Weemoed'* van Ali Şerik voorgelezen. Gisteravond de laatste bladzijden; nu is het uit. Levensverhalen van de eerste generatie Turkse gastarbeiders die naar Nederland kwamen. Verhalen die langzaam verdwijnen omdat de eerste generatie komt te overlijden. Een boek dat leest als een groot gedicht; als een ode aan al de mensen die er in voorkomen en aan alle Turkse families die hetzelfde is overkomen. Ik werd meegenomen naar een dorp in de bergen vol tradities en veranderingen die de vorige eeuw met zich meebracht. Over mannen als Yusufkadir die naar Nederland komt en die zijn vrouw en kinderen achterlaat in het dorp. Over de mooie Sultan, de vrouw van Yusufkadir die in eerste instantie naar Nederland komt zonder haar kinderen. Over de vriendschap die ze daar sluit met haar buurvrouw Iris waardoor haar kinderen naar Nederland komen. Over hard werken en leven in een Turkenpension. Over verdriet van herinneringen met heimwee. Over levens van gewone mensen en hun verhalen die gehoord moeten. Zelden heeft een boek me zo geraakt. Verdriet en tranen. Vreugde en een glimlach. Onvoorstelbare gebeurtenissen die echt gebeurd zijn in de tijd dat ik jong was. Ik zag de Nederlandse geschiedenis door de ogen van Turkse families. Het is een prachtig en bijzonder boek dat veel meer aandacht moet krijgen in de pers en media! Koop het, lees het en geef het cadeau. Dank Ali voor al die prachtige zinnen die het 'epos voor een vergeten generatie' vormen.

Truus Rozemond: Dichter / schrijver.

Een epos in de Nederlandse taal, in dichtvorm! Het lezen ervan riep bij mij herinneringen op aan de Ilias en Odyssee van de klassieke dichter Homerus. Het verhaal beschrijft het leven in het meest oostelijke deel van Turkije, afgelegen en onbarmhartig. De trek van jonge mannen naar de steden en uiteindelijk naar Europa wordt invoelend, kritisch en meeslepend beschreven. Şerik plaatst de geschiedenis van de eerste generatie 'gastarbeiders' in een groter geheel van maatschappelijke krachten en houdt tegelijk een fijnzinnig en poëtisch oog voor detail. Het boek ademt de oos-

terse vertelsfeer, met herhalingen en veel bijvoeglijke naamwoorden. Het past bij de geschiedenis die Ali vertelt.

Yüksel Sahin: Dichter.

Vandaag heb ik het boek *Land van weemoed* van Ali Şerik met spanning en een vleugje weemoed uitgelezen. Ik heb er van begin tot eind van genoten. Het boek nam me volledig mee naar mijn verleden. Ik las dingen die ik herkende en zelf had meegeemaakt: herinneringen uit mijn jeugd die ik was vergeten.

Ik bewonder Ali's observatievermogen: de manier waarop hij beschrijft hoe het leven in het dorp verliep en hoe mensen zich voelden in een vreemd land.

Jetty Armaiti Scholten: Dichter / schrijver.

De ruim 400 pagina's van je prachtige boek heb ik ingesproken voor mijn zwager Recep (77). Hij kwam op zijn 25e naar Nederland (Delft) om te werken.

Hij trouwde met mijn zus. Kreeg 2 kinderen met haar. Ruim 20 jaar geleden remigreerde hij naar zijn geboortegebied (regio Tokat) en mijn zus en de kinderen gingen mee. Samen of apart luisteren ze nu naar jouw verhaal, waarvan ik vrijdag het laatste hoofdstuk doorstuurde.

Een megaklus die ik met veel plezier deed.

Tim Donkers: Dichter / recensent van allesoverboekenenschrijvers.nl.

Ja dit is mooi. Dit is heel mooi. Dit is poëties, melodies, ritmies, dit is beeldend, dit spreekt nee, jankt nee, zingt – Şerik bespeelt de taal als een viool. Onder zijn klanken ontstaat een beeld van een plek en een tijd waar het leven trager was, gericht op onmiddellijke noden – er is gemeenschapszin, er is eten, er is diepe liefde. Maar ook uithuwelijken, schande, eer, wraak, agressie, geweld, onvrijheid, bekrompenheid. Dat is er ook en Şerik poetst het niet weg.

De zachte veren van de tijd

Anneruth Wibaut: Dichter / schrijver / recensent van Meander Magazine.

Op het eerste boek van Ali Şerik, *Land van weemoed*, werd ik verliefd om de rijke taal waarin het in vrije versvorm families bezingt, eerste en tweede generatie arbeidsmigranten uit Turkije. En nu ligt er weer zo'n werk, ook in epische verzen, dit keer over het lot van vluchtelingen, van nu en door de eeuwen heen. Met *De zachte veren van de tijd* schreef Şerik een epos dat getuigt van hoe de mens soms genoodzaakt is tot vluchten en toch vermag om steeds weer thuis te komen in de liefde en de schoonheid. In zintuigelijke taal nodigt hij ons uit om de geschiedenis te volgen als 'theater van het lot'. Hij voorzegt 'gebeurtenissen veroorzaakt door wrange ellende / uitgestrooid door hebzucht, de honger van andere mensen / zorgvuldig voorbereid leed, zwerf- vuil van het bloed.' Met passie bezingt hij de veelzijdigheid van de wereld, bejubelt 'hazenlipvleermuizen', 'granaatappelbloesen', 'de druivengarde' en versterkt door allitererende opsommingen schoonheid: 'bosrozen, boomhei, bezemstruiken'.

Leo Mesman: Dichter / schrijver.

Er is een dichter die je als lezer bedwelmt met zoetvloeiende zinnen vol bloemrijke en treffende beeldspraak, die je fantasie prikkelt en soms te boven gaat. Er is een dichter die met zijn gouden pen intussen de meest gruwelijke verhalen weet te vertellen, waarvan de inhoud zoveel verdriet en machteloosheid oproept dat de lezer soms aarzelt om door te lezen. Dat overkwam mij tenminste bij het lezen van het nieuwe 'epos' van de Turks-Nederlandse dichter Ali Şerik, *De zachte veren van de tijd*. Zijn werk doet mij denken aan de befaamde uitspraak van de grote Vlaamse schrijver

Louis-Paul Boon: “Schop de mensen tot ze een geweten krijgen.” Dat is wat Ali Şerik denk ik eveneens beoogt in zijn almaar uitdagende oeuvre, zij het zo poëtisch en rijk verwoord dat het eerder als strelen dan als schoppen aanvoelt. De auteur weet zijn keiharde boodschappen over de gruwelen in de wereld en de menselijke historie vakkundig in fluweel te verpakken!

Gerard Beentjes: Dichter / docent poëzie / dorpsdichter van Eemnes.

Door zijn boek als theatervoorstelling te presenteren, roept de dichter het beeld op, dat wij naar bootvluchtelingen kijken zoals wij naar de televisie kijken, op veilige afstand en zonder in actie te komen.

Met het epos *De zachte veren van de tijd* bevestigt Ali Şerik niet alleen zijn meesterschap als dichter, maar ook zijn empathie voor zijn naasten. Naar mijn mening is *De zachte veren van de tijd* een epos, een poëtische vertelling, meer dan de moeite waard om te lezen. Dat geldt ook voor zijn eerdere epos *Land van Weemoed*.

Jaap Lemereis: Dichter.

Şeriks stijl is bloemrijk, haast barok, met veel bijvoeglijke naamwoorden. Zijn verhaal staat vol boeiende en dramatische details, waardoor de hoofdpersonen je bijblijven. Het grote omvattende, én het kleine menselijke komen in zijn verhaal samen in een knap en kunstig vlechtwerk.

Ali Şerik laat de toekomstzoekers niet alleen. Hij plaatst hen in de context van verhalen uit andere landen en tijden én van het heden, van mensen die vluchten, opgejaagd worden, voedsel zoeken, migreren. Dat is van alle tijden, ook voor de inwoners van het loodzware Europa.

Jasper Veldhuis: Feelance journalist.

De zachte veren van de tijd, het tweede epos van Ali Şerik, is geen boek om in één adem uit te lezen. De auteur haalt alles uit de kast en schotelt de lezer een labyrint aan verhaallijnen voor, met als resultaat een keur aan invalshoeken en uiteenlopende perspectieven. Deze gelaagdheid, evenals de mengeling van poëzie en proza, nodigt de lezer uit de teksten associatief tot zich te nemen.

Cora de Vos: Dichter / schrijver en medewerkern van Meander Magazine en van de Boekenkrant.

Ali Şerik is verre van optimistisch over het lot van de mensheid, maar cynisch wordt zijn toon niet. Hij is en blijft tot op het bot begaan met de mens die in alle tijden moet vluchten voor oorlog en geweld. Hij observeert maar oordeelt niet, beschrijft de achtergronden van zowel daders als slachtoffers. Zelfs een mensensmokkelaar krijgt bij hem menselijke trekjes. Iedereen is slachtoffer van de hoop en vanaf het begin weet je als lezer dat de ingescheepte bootvluchtelingen het land van hun hoop niet zullen halen. En toch blijf je lezen tot het drama zich voltrekt.

Er zijn niet veel dichters die zich aan een epos wagen. Ali Şerik heeft met *'De zachte veren van de tijd'* opnieuw bewezen dat hij het genre van de poëtische vertelling beheerst. Op zijn geheel eigen, bitterzoete manier, met empathie voor de lijdende mens als grondtoon.

Marten Janse: Dichter / schrijver.

Als er nog iemand is die gelooft in het goede van de mens, pakt hij 'm bij de nek en laat niet los. Ook al is zijn taal troostend, we zitten samen in hetzelfde opblaasschuitje en gaan het verliezen van de ruime zee.

Karel Wasch: Dichter / schrijver / recensent van poëzie-leestafel.

Deze bundel teksten, gedichten, wil de wederwaardigheden belichten van een groep vluchtelingen van de Turkse kust naar Griekenland. Het is een drama, maar Ali Serik (1962-) toont bijna terloops aan, dat de onderdrukking van alle tijden is. Het verjaagd worden, opgejaagd. Hij haalt Oekraïne erbij, een slavenopstand in het oude Rome en de indianen in Noord-Amerika, de gevallen veren van de tijd, vluchtelingen zijn dus – helaas – van alle tijden. En hij doet net of in een theater steeds scenes van dit drama worden getoond. Een originele aanpak.

